

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1933

LETNIK IX · ŠTEV. 6

MESTNA
*

HRANILNICA LJUBLJANSKA

v LJUBLJANI

PREŠERNOVA ULICA 3

s PODRUŽNICO

na Miklošičevi cesti št. 13

je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji.

ima vlog nad 430,000.000 dinarjev, rezervnih zakladov pa nad 10,000.000 dinarjev.

Za pupilne naložbe ima **sodni depozitni oddelek**, za varčevanje mladine izdaja **domače hranilnike**, za pošiljanje denarja po pošti pa svoje **položnice**.

Za vse vloge jamči ljubljanska mestna občina z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo.

Uradne ure
za stranke so
od 8. do 12.

Hranilnica kupuje in prodaja tudi devize in valute najkulantneje. Ta posel opravlja v svoji podružnici na Miklošičevi cesti.

Telefon centrale št. 20-16 in 26-16, podružnice št. 23-67. Poštni čekovni račun centrale štev. 10.533, podružnice štev. 16.138.

«ZBORI»

revija nove zborovske glasbe. Izhaja deveto leto. Naročnina za Jugoslavijo za leto 1933.

Din 50.—.

Partiture vseh v „ZBORIH“ priobčenih skladb so pri upravi lista naprodaj po 1 dinar za 2 strani.

«ZBORI»

revija nove horske glasbe. Izlazi devetu godinu. Pretplata za Jugoslaviju za 1933. godinu

Din 50.—.

Partiture sviju u „ZBOROVIMA“ izašlih kompozicija mogu se dobiti kod uprave revije po ceni od Din 1.— za 2 stranice.

Najugodneje kupite

Telefon 29-13 **nogavice, rokavice, srajce, naramnice, ovratnike, kravate, trikotperilo, dišeča mila, čipke, svilnate trakove in vezene, DMC-prejce, vse potrebščine za čevljarje, šivilje in krojače** samo pri tvrdki

JOSIP PETELINC, LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

USTANOVLJENO LETA 1895.

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA

ZALOGA IN IZPOSOJEVALNICA
KLAVIRJEV

LJUBLJANA

GREGORČIČEVA ULICA 5.
in RIMSKA CESTA 2.

Poštni čekovni račun štev. 40.175.

Popravila se izvršujejo točno in ceno, tudi na obroke.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Jožko Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna d. d. v Ljubljani, predstavnik Miroslav Ambrožič, vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore»: za kraljevino

Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira

Glasilo JPS. Hubadove župe (Ljubljana) in Ipvčeve župe (Maribor)

Štev. poštno-čekovnega urada 12.134

Prof. Vasilij Mirk (Maribor):

Devova zapuščina

Ko sem jeseni leta 1928., ob priliki Devove šestdesetletnice, napisal za mariborski «Večernik» prigodnico o Oskarju Devu in smo kmalu potem slavili ta dogodek v mariborskem Narodnem domu, kjer smo slavljenca poslušali, kako nam je v svoji prirojeni pristrčnosti šegavo in mikavno pripovedoval zanimivosti iz svojega življenja, zlasti s svoje glasbene poti; ko sta mu bili izročeni diplomi častnega članstva ljubljanske in mariborske Glasbene Matice in mu je njegov oktet¹ povečal slavje z ubranim prepevanjem njegovih koroških miljenk, tedaj bi se bil spoprijel z vsakim, ki bi me bil hotel opozoriti, da je

60. leto življenja že markanten mejnik, ne daleč od skupnega cilja — tako razigran je bil Dev, tako poln dobre volje. Toliko bolj sem bil uverjen o teh njegovih lastnostih, ko me je še isti večer nagovarjal, da naj se pridružim njegovemu oktetu, ki ima nekoga zelo nerednega člana.

A varal sem se v sodbi o njegovih fizičnih močeh. Komaj sem vstopil v oktet (januarja 1929.), pa je že Dev izostal. Ker ga dolgo ni bilo k vajam, sem vadil z oktetom jaz, a čez nekaj časa sem ga le poiskal, da izvem, kaj je na stvari. Tedaj sem prav za prav šele zvedel, da se ne počuti dobro. Pravil mi je, da

¹ V oktetu so bili: Janko Jež-Ivan Jordan, Pero Cestnik-Josip Pribil, Anton Faganeli-Fran Neralić, Fran Posega-Josip Švab. Nastal je iz večletnega kvarteta: Jež-Dev-Grbac-Posega.

mu srce nagaja, da ga poklieno delo zelo muči, da potrebuje počitka, zato da naj kar prevzamem oktet. Kar težko in mučno mi je bilo, ko sem se prepričal, da se je želel otresti pevskih vaj na čim lepši in neopažen način. Pa — tudi na prigovarjanje pevcev — sem naposled le prevzel oktet, ga reformiral² in z njim v času od februarja do vključno junija 1929. naštudiral izbran umetniški program, s katerim smo mislili koncertirati jeseni.

Dev se je še vedno zanimal za oktet in je še kam pohitel z nekaterimi pevci v okolico, a to le bolj priložnostno. V glavnem smo si pa bili postavili za cilj koncertno delovanje. A šlo je vse po vodi: basist Posega je pričel močno bolehati, basist Zega pa je dobil službo v Ljubljani, tako da smo morali pritegniti septembra dva nova basista. A naše vaje so postajale brezpomembne, ker sta Neraliću v kratkem času umrla oče in mati, vaj se ni mogel udeleževati in smo bili prisiljeni delo «začasno» ustaviti. V oktobru pa so me pregovorili Matičarji, da sem prevzel zbor Glasbene Matice in Devov oktet se je razšel. Poldrugo leto potem je odšel Posega v večnost, poldrugo leto za njim pa naš Oskar, njegov najboljši prijatelj.

*

Kmalu po njegovi smrti me je gospa Antonija vd. Devova naprosila, naj pregledam njegovo glasbeno-skladateljsko zapuščino. Temu njenemu pozivu sem se odzval srčno rad, kljub svoji vsestranski zaposlitvi. Predvsem sem želel izpolniti pijetetni akt do svojega dragega prijatelja, a istočasno me je zanimalo videti in vedeti, kaj nam je prav za prav zapustil. Ako sem namreč Deva kdaj pozival, da naj mi odstopi kakšne nove ali pa še neizvajane skladbe za matični zbor, se je vselej izgovarjal, da ne utegne in da mu delo ne gre prav nič od rok. Tudi potem, ko je — pred svojo upokojitvijo — nastopil daljši dopust, ni bilo možno dobiti kaj od njega. Bolezen je pač v resnici napredovala; saj je zaradi nje v zadnjem trenutku moral odpovedati tudi soudeležbo na matični turneji po Srbiji spomladi 1931. zaradi bolehnosti je tudi prav nerad in le z velikim naporom (kakor je sam pravil) sodeloval v žiriji pri pevskih tekmah spomladi 1932., ko je že vidneje hiral.

Po ljubeznivosti gospe soproge³ sem torej prišel do njegovih rokopisov in dobil vpogled v način njego-

² Nova sestava je bila: Avgust Živko-Janko Jež, Pero Cestnik-Ivan Jordan, Anton Faganeli-Fran Neralić, Fran Posega-Milan Zega.

³ Ne smemo pozabiti, da je ob tej priliki poklonila mariborski Glasbeni Matici zelo veliko število muzikalij, zlasti zborovskih partitur in revij, ki so bile pokojnikova last.

vega delovanja. Dobil sem cel kup zvezkov z bežno in fiksno zabeleženimi narodnimi napevi in besedili, nešteto konceptov, zapiskov vseh vrst, zgotovljenih skladb itd., in že po površnem pregledu sem videl, da je smatral Dev za svojo življenjsko delo nabiranje in harmoniziranje narodnih popevk. Tako mi je bilo jasno, da ni bila samo bolezen kriva, če mi ni mogel zročiti novih skladb in tako sem tudi razumel, zakaj je bil tako redek gost «Novih Akordov» in še redkejši v «Zborih». Med njegovimi skladbami sem našel le dva še neobjavljena samospeva, vse drugo so narodne pesmi, harmonizirane v konceptu ali pa definitivno, in druge predelave.

Pozneje sem pregledal zapuščino natančneje in našel v nji marsikaj uporabnega. Videl sem, da so Deva zanimale ne samo koroške pesmice, ki so vse kakor v veliki večini, marveč tudi druge jugoslovanske, kakor je to že deloma pokazal s IV. zvezkom narodnih pesmic. Tudi nekatere že obdelane in objavljene pesmi je nanovo priredil za nov glasovni kompleks ali pa sploh predelal.

Delal je po nekem sistemu. V prvem času je zapisoval narodno blago, kakor ga je slišal na svojih počitniških potovanjih, bežno v posebnih zvezkih. Iz onih zgodnjih let so ohranjeni štirje taki notni zvezki. Letnic pač ni zraven; le tu pa tam je označba kraja, v katerem si je pesmico zabeležil (n. pr. Logaves, Brdo, Pocerož), ali pa je zapisano ime osebe, ki mu je pesemco zapela (n. pr. Andrej Pip⁴) ali pa eno in drugo (n. pr. Marija Kolman, 67 let, stanujoča v Svetni vasi; Rak, župan v Špitalu; Janez Aichholzer, p. d. Kušternik, Logaves; Jakob Beguš, Sveče). Takó nabrano gradivo je potem doma zbiral in urejeval ter pisal na čisto (v nove zvezke), a še ne harmoniziral. Bržkone pa ni utegnil urediti vsega, ker se je ohranil le en tak zvezek, ki vsebuje 33 napevov, nabranih v Zilski dolini v letih 1907. in 1908., ko je bil sodni pristav v Škofji Loki. Od drugega takega zvezka je ostalo le nekaj strani brez bližjih podatkov. Zdi se, da je Dev uničil prvotne in definitivne zapiske, čim je zagotovil in objavil harmonizacijo kake pesmi. V posebnem zvezku si je izpisal tudi one koroške narodne, ki so v Kuhačevi veliki zbirki «Južnoslovenske narodne popievke».

Pozneje pa si je pripravil manjše pole za nabiranje pesmi. Na prvi strani teh pol so bili natisnjeni notni sistemi, ostale strani pa so bile prazne. Take pole je pošiljal znancem in prijateljem na Koroškem, pa tudi drugod, da bi mu napisali napeve (na prvi strani) in besedilo ter morebitne opombe (na tretji strani). Kakšen uspeh je imel s tem načinom nabiranja, pa ni mogoče ugotoviti, ker sem našel le nekaj večinoma nepopisanih pol.

Pač pa je zanimivo, da so mu zasebniki, predvsem na Koroškem, zapisovali mnogo pesmic z besedilom. Tako mu je neznana oseba (morda, po pisavi sodeč, kak preprosti vaški organist) poslala kar dva taka zvezka; Neža Aseg (v resnici, po pismu župnika Al. Skrinarja iz Zilske Bistrice Devu z dne 27. januarja 1931., Asek, roj. Pip, 1856—1926), p. d. Gracina, iz Zilske Bistrice mu je napisala zelo mnogo pesmi (besedila); drugi so mu pošiljali po nekaj pesmi, pa brez podpisov. Iz nekaterih pisem je razvidno, da je nameraval pok. Dev ovekovečiti imena

teh pomočnikov v posebni razpravi o narodnem petju na Koroškem, ki pa je ni utegnil pripraviti⁵.

Nekaj beležk ima Dev tudi na samih listkih, a brez nadaljnjih navedb.

Uredil si je tudi pesmi iz Bojancev, 11 po številu. Od teh je objavil štiri, druge so še neharmonizirane. Novih pesmi v tej zbirki ni, ker gre v glavnem za znane pesmi, ki jih prepevajo po Bosni, Severni Srbiji in po delu Hrvatske in Slavonije. Pač pa so poučne zaradi svoje notranje sile, kolikor so v dokaz, da narodi ne izgubijo svoje bitnosti tako hitro, tudi če jih usoda prežene z rodne grude.

Kolikor toliko zagotovil je harmonizacijo nekaterih primorskih narodnih pesmic, kakor jih je slišal od beguncev. Deloma jih je že objavil v svojem četrtem zvezku. Ne more se pa trditi, da so vse tiste, ki jih je Dev označil za primorske, tudi res le tam doma, ker so se nekatere prepevale tudi drugod po Sloveniji še pred prihodom beguncev (tako n. pr. «Njega ni», «Ko ptičica na tuje gre», «Moj očka ima konjička dva»). Med primorske narodne so se pa vrinile tudi tiste, ki so umetno nastale v tržaški okolici v prvem desetletju 20. stoletja in imajo izrazito italijansko melodiko in s katerimi so pobijali tedanje pri našem ljudstvu tako priljubljeno prepevanje italijanskih kanconet. Sem sodi gotovo severnoistrska pesem «Slovo»⁶. O tem bom morda v dolednem času dal podrobnejša poročila, ko bom imel gradivo zbrano. Vendar pa smemo tudi take pesmi prištevati k narodnim, če so se narodu tako prikupile, da so postale njegova last in jih ohrani tudi poznejšim rodovom.

Med zbirkami narodnih pesmi je v Devovih zapiskih še nekaj slovenskih in drugih pokrajin, a zanimivo za njegovo ljubezen do narodne pesmi je to, da je zapustil tudi nekatere harmonizacije srbsko-hrvaških pesmic. Že v svojem IV. zvezku jih je nekaj objavil, pa tudi iz zasebnih razgovorov z njim sem posnel, da jih je izredno cenil. Velika njegova zadevna zbirka pa ni; tudi ne prinaša nič novega razen v načinu harmonizacije ali obdelave.

Najbolj značilno je, da je Dev svojo najmilejšo pesmico, «Meglico», s katero je sploh začel in katero so že leta 1899. izvajali na koncertih Glasbene Matice v Ljubljani in ki je izšla leta 1903. v veliki matični zbirki 33 zborov, tudi pozneje rad pestoval in jo izkomponiral v celoti s skrbno harmonijsko in kontrapunktično izpeljavo. Enako me je razveselilo, ko sem med rokopisi zapazil njegova dva koroška ljubčka «Gor čez izaro» in «Dobar večer, ljubo dakle» v priredbi za glas in klavir, in sicer ob svojevrstni harmonizaciji.

★

Omenil sem prej, da je Oskar Dev napisal zelo malo skladb. Kako naj bi bil tudi več skladal, ko pa se je s tako vnemo lotil narodnega zaklada? Skladb je torej malo; kmalu je podan pregled: pet skladb so prinesli «Novi akordi» (tri samospeve in dva zbora), šest ljubljanska Glasbena Matica (med njimi tri samospeve), dve sta izšli v «Zborih» (od teh je ena prekmurska narodna), šest jih je izšlo v Gorici leta 1926. (med njimi obdelava ene narodne) in dve

⁵ Msgr. Janko Barle v Zagrebu je zaradi tega objavil v «Sv. Ceciliji» (1933/1) predavanje, ki ga je imel Dev pred leti, bržkone 1926., na nekem koroškem večeru. Tisto predavanje naj bi bilo osnova za poznejšo obširnejšo razpravo.

⁶ Tudi nedavno v Ljubljani od «Tabora» podana pesem «Ne boš me zabila nikdar» ni tržaška narodna, temveč od pokojnega učitelja Antona Valentiča uglasbena pesem na način kanconet.

⁴ Organist v Zilski Bistrici 1854—1908, bržkone sorodnik pozneje omenjene Neže Asek. Glej tudi «Sv. Cecilijo», 1933/1.

skladbi sta še neobjavljeni, samospeva «Božji volek» iz leta 1912. in «Pismo» iz leta 1916., v vsem torej, brez narodnih, 20. In vendar dovolj, da si moremo napraviti sodbo o Devu skladatelju, in sicer najugodnejšo sodbo. K mnenju, ki sem ga v tem pogledu svoječasno izrekel v «Večerniku»⁷, bi mogel dodati še to, da imajo malone vse njegove skladbe tehtno vrednost, da so polne ljubkosti in da so posrečene posebno tiste, v katerih se zrcali narodna duša v svoji razigranosti in dobrosrčnosti ali pa v svoji boli. Občuduje božjo naravo kakor otrok, veseli se ob njenih raznoličnih pojavih kakor ptiček na veji in se prav poredno muza ob pogledu na neke njene nenavadne in hudomušne stvore.

Glasbena zapuščina Devova torej materijelno ni velika. To, kar je izgotovljeno ali pa kar se dá po njegovih skicah hitro in v njegovem duhu izgotoviti, to bodo «Zbori», tako sta se njih lastnik in urednik hvale vredno izrazila, drage volje in v okviru danih možnosti priobčili in s tem dopolnjevali sliko o Devovem delu. In vendar je njegova zapuščina velika, dà, zelo velika, ker njegove narodne pesmi predstavljajo večer spomenik njegove čebelične marljivosti in nesebičnega truda, ker v njih nam je dal svoje najboljše, v njih smo vsi južni Slovani podedovali po njem neprecenljivo vrednoto. Drugi večni dokument njegovega delovanja je ustanovitev Glasbene Matice v Mariboru, ki stopa sedaj v 15. leto svojega obstoja in spada k najvažnejšim kulturnim postojankam na našem skrajnem severu. V teh dveh velikih delih nam vstaja Devov lik kot orjak, nas izpodbuja, opominja in uči, v njih nam ostane ovekovečena in njega obdaja kakor venec majhna, a zlata veriga njegovih skladbic. Slava Devu, slava delu!

Seznam Devovih kompozicij

1.) Samospevi:

«Mak» (v «Novih akordih», I. letnik); «Vzdih» (v «Novih akordih», II. letnik); «Ptička» (v «Novih akordih», IV. letnik); «Pastirica», «Kanglica», «Snegulčica» (v založbi Glasbene Matice v Ljubljani 1912.); «Božji volek» (rokopis iz leta 1912.); «Pismo» (rokopis iz leta 1916.).

2.) Zborovske pesmi:

«Na poljani», moški zbor, «Zarja», mešani zbor (v založbi Glasbene Matice v Ljubljani 1906., 21 zborov); «Hrepenenje», moški zbor, «Tihi veter od morja», moški zbor (v založbi Glasbene Matice v Ljubljani 1910., 20 zborov); «Kvišku plava...», moški zbor (v «Novih akordih», X. letnik); «Še ena...», moški zbor (v «Novih akordih», XI. letnik); «Svatba na poljani», mešani zbor, «Pomladni viharji», moški zbor in tenor solo, «Jutranje zdravje», mešani zbor in sopran solo, «Ah, ljubica, zdaj je dan», moški zbor in tenor solo, «Turek», mešani zbor (v založbi Katoliške knjigarne v Gorici 1927.); «Svetla noč», moški zbor (v «Zborih» 1929.); «Pomlad», mešani zbor (rokopis iz leta 1906.).

Opomba. Moška zbora «Hrepenenje» in «Še ena...» sta tudi ponatisnjena v Pesmarici Glasbene Matice, Ljubljana 1922. V rokopisu je še dr. Krekova pesem «Pogodba», ki jo je Dev priredil za moški zbor. Nadalje je uglasbil tudi pevске točke k otroškim božičnim slikam Ljudmile Poljančeve «Pot k domu» (ohranjene v rokopisu, in sicer: «Slava na višavah», «Tamo daleko», «Tri ptice», «Gospa sveta» za petje in klavir).

3. Devove zbirke narodnih pesmic so izšle: leta 1906. v založbi L. Schwentnerja: Slovenske narodne pesmi, I. (24 pesmi, od teh 7 za moški zbor); leta 1908. v za-

ložbi Glasbene Matice v Ljubljani: Slovenske koroške narodne pesmi (34 pesmi, od teh 14 za moški zbor); leta 1912. v založbi L. Schwentnerja: Slovenske narodne pesmi s Koroškega (30 pesmi za moški zbor); leta 1923. v samozaložbi: Jugoslovanske narodne pesmi, IV. (30 pesmi, od teh 18 za moški zbor, 1 za ženski); leta 1926. v samozaložbi: Koroške narodne pesmi, V. (30 pesmi, od teh 17 za moški zbor, 1 za ženski).

Razen v zbirkah so izšle narodne pesmi: «Meglica» (leta 1905. v založbi Glasbene Matice v Ljubljani) za mešani zbor, «Zajček teče» (leta 1927. v založbi Katoliške knjigarne v Gorici) za ženski zbor in «Teče mi vodica» (leta 1930. v «Zborih») za moški zbor. Dve narodni pesmi («Vigred se povrne», o kateri so znane diskusije glede njenega avtorstva, in «Gozdič je že zelen») je Dev izdal v Učiteljski tiskarni kot nagrobnici za moški zbor. V rokopisu je zapustil 18 narodnih pesmi za moški, 3 za mešani zbor in 2 za glas in klavir; od teh je lep del objavljen v pričujoči številki «Zborov».

V Juvančevi Sokolski pesmarici (1926) je objavljena Devova koračnica «Klic Sokolov» za triglasni zbor. V. M.

Matej Hubad

(Povodom 40letnega kulturnega dela. Gradivo zbral Ivo Peruzzi po jubilarntovih podatkih.)

Vojna doba

(Konec.)

Po izbruhu svetovne vojne v juliju leta 1914. je morala Glasbena Matica pod silo razmer prilagoditi svoje delo novim izrednim razmeram in dati po večini le dobrodelne koncerte. Pestrost, številnost koncertov, neomajna nacionalna in osebná požrtvovalnost vseh organov Glasbene Matice pa je bila prav v tej dobi nenavadno močna in zato dvakrat važna. Po največ koncertov te hude dobe je bilo prirejenih v korist Rdečega križa in za rodbine v vojno poklicanih vojakov. Vse ostale slovenske kulturne organizacije so bile prisiljene ustaviti svoje delo, njihov denar je šel za vojna posojila, nevarni voditelji pa v internacijo. To je bilo tedaj, ko so zaidali roman Podlimbarskega «Gospodin Franjo» in nam vzeli vse pravice, v nadi, da nam jih v primeru zmage osrednjih držav — ne vrnejo nikoli več. — Tudi Glasbena Matica se ima za svoje v dobrodelnost poskrto delo zahvaliti v mnogi meri Hubadu, da jo je previdno, a kot iskren in navdušen Slovenec pripeljal do osvobodilnega leta 1918. brez večjih pretresov. V zaledju je bilo Hubadovo delo in njegovega zbora eminentne važnosti. Hubad ni izzival brezkoristnih konfliktov z avstrijskimi oblastvi. Premočan in vedno pozitiven se je odločil za močnejše orožje, kakor je zanikujoča — duhovita pasivnost, odločil se je — za delo. Dne 2. decembra 1914. se je na dobrodelnem koncertu poleg domačih točk izvajala tudi skladba Ludovika Kube (belokranjska) «Želia ranjenega vojaka». Skladatelj, Čeh iz Prage, je bil prepotoval naše kraje, nabral nešteto jugoslovenskih narodnih pesmi in jih izdal v Pragi. Svoje harmonizacije je tudi ilustriral.

Dne 10. aprila 1915. je po Hubadovem prizadevanju gostoval v Ljubljani dvorni operni pevec Bettetto, za katerega povratek v domovino si je «pevski oče» največ prizadeval in ga tudi dosegel.

V naslednjih koncertih vojne dobe se je izvajala domala vsa novejša zborovska literatura Adamiča, Pavčiča, Lajovica, Kreka, Deva, Sattnerja, Premrla, Aljaža i. dr. Postopoma najdemo tudi zastopnike hrvatske in srbske moderne: Hristić, Konjović, Manoilović, Gotovac. Izmed gostov solistov navedemo violinskega virtuoza Zlatka Balokovića, Marijo Peršlovo, Cirila Ličarja, Dano Koblerjevo, Majo Strozzi-

⁷ Najvažnejše je posnel pokojnikov veliki prijatelj msgr. Janko Barle v «Sv. Ceciliji», 1932/6.

jevo, Pavlo Lovšeto, Irmo Polakovo, Cirilo Medvedovo, Antona Trosta, čelista Tkalčiča, Češkega kvarteta itd.

Dne 6. in 7. maja 1916. sta se izvajala dva koncerta ob 25letnici obstoja pevskega zbora Glasbene Matice in šole zavoda. Izvajale so se 330 let stare pesmi slavnega rojaka Gallusa-Petelina. Na programu je bila tudi Premrlova novejša skladba «Slovenska govornica», izvajana ob velikem navdušenju.

Dne 14., 15. in 16. februarja 1917. se je izvajala Hugolin Sattnerjeva kantata «Soči» s sodelovanjem orkestra iz Zagreba, Pavle Lovšeto, Jelice Sadarjeve, Leopolda Kovača, Josipa Križaja in harfenistke Holubove.

Vojna doba je dala okoli 30 koncertov in nešteto koncertnih nastopov pred domačimi in tujimi, tudi inozemskimi gosti. Važen je bil koncert na čast slovenskih gostov dne 28. junija 1918. iz Češke in Poljske. Prvič je izvajala Pavla Lovšeto Pavčič-Zupančičevega Cicibana, a pevski zbor Mirkove in Pavčičeve novejše skladbe. Solistka zbora je bila Angela Maličeva, najboljši kontraalt Hubadove garde.

Po napornih nastopih vojne, katero je sijajno prestala železna organizacija zavoda in trezno krmarenje Hubadovo, je nastopil preobrat. Hubad in njegov zbor je pristrčno pozdravil svobodno domovino. Že 16. novembra 1918. je sledil koncert na čast srbskim junakom-ujetnikom. Koncerta naslednje leto 22. in 23. februarja 1919. je obiskal tudi general Rudolf Maister, osvoboditelj Maribora. Gostovala je mariborska vojaška godba pod vodstvom kapelnika Herzoga v korist srbski siročadi in beguncem z juga.

Prevrat je močno pretresel duhove. Iskanje novih potov, nestalnost duhov in zbiranje moči je občutila tudi Glasbena Matica in Hubadov zbor. Dne 9. in 10. maja 1919. je bil koncert v proslavo stoletnice smrti Valentina Vodnika.

Izmed violinskih virtuozov tega časa je imenovati gostovanje mladih bratov Srbov Milana in Dušana Jovanovića.

S koncertom 12. julija 1919. se je proslavil god kralja Petra I. Osvoboditelja. Na koncertu 12. septembra 1919. je poleg pianista Ličarja v Ljubljani prvič nastopila altistka Vilma Thierryjeva iz Zagreba z močnim uspehom.

Dne 22. in 29. marca 1920. je izvajal pevski zbor med drugimi točkami «Sončno pesem sv. Frančiška» (Stanko Premrl), v naslednjih koncertih najdemo skladbe Škerjanca, Kogoja in Lajovica.

Dne 28. junija 1920. je bil slavnostni koncert na čast Njegovemu Visočanstvu prestolonasledniku Aleksandru, ki je obiskal Ljubljano.

Matej Hubad je v tej dobi bolehal zaradi ogromnih naporov pri zborovskem študiju in zaradi skrbi za usodo zavoda. Iz teh razlogov so ga po tem času po vrsti nadomestovali dirigenti: Ivan Brezovšek, Josip Michl, nekaj časa Adolf Gröbming, Srečko Kumar, Niko Štritof in naposled od leta 1929. dalje ravnatelj opere Mirko Polič. Brezovšek je pripravil Sattnerjevo kantato «V pepelnični noči» potem, ko je Hubad izvajal vsa dotedanja dela tega komponista («Jeftejeva prisega» 1910, «Assumptio» 1912, «Oljki» 1914, «Soči» 1917).

Dne 15. februarja 1922. se je z dvema koncertoma (vokalni in instrumentalni) proslavila 50letnica Glasbene Matice. Iste leta v mesecu maju pa je nastopil pevski zbor svojo turnejo po Jugoslaviji in absolviral od 12. do 19. maja osem koncertov, in sicer dva v Beogradu ob navzočnosti dvora, po enega v

Zemunu, Novem Sadu, Subotici in dva v Sarajevu. Artistično je vodil to in naslednje turneje Hubad, tehnično Karel Mahkota.

Ko je Hubad s svojim zborom obiskal vsa važnejša slovenska mesta od Št. Vida nad Ljubljano do Maribora, Bleda in Kočevja, je pripravljaj svoje turnejske pohode na Češko (1928), Poljsko (1928) in v Francijo (1929). O pomenu teh turnej smo že v naši reviji obširno pisali. Nepopisno mnogo truda, skrbi in pažnje pristno Hubadove točnosti je bilo v teh obiskih tujine. Zdelo se je, da je Hubadovo delo doseglo svojo kulminacijo. Ko je pokazal doma in svetu plodove svojih dolgoletnih naporov, očaral tujino s svojo izčiščeno in jasno umetnostjo, kateri je bil kot prvi in zadnji služabnik iz dna svoje poštene duše vdan, tedaj, ko je dosegel podržavljenje zavoda Glasbene Matice v državni konservatorij, poskrbel za svoje naslednike, ki bi ga vsaj delno razbremenili, tedaj ga je 20. januarja 1929. od prevelikega napora zadela delna kap in mu izbila iz roke taktirko. Z veliko samozatajo je zapustil svoj zbor, ki je bil njegova veličina, njegov ponos in vir blestečih in trajnih uspehov.

Venka na Skaručno, v prelepo rojstno vas pod Šmarno goro je klicalo Mateja Hubada na oddih in odpoitek. Nihče izmed slovenskih glasbenikov ni bil deležen toliko priznanj in odklovanj domovine, a tudi malokomu je bila namenjena tako moči izčrpajoča borba za nezadržno pot do stavljenega cilja, služiti prospanju slovenske kulture in časti slovenskega imena.

V Beogradu je med prvimi afirmiral postojanko naše Glasbene Matice, z bojaznijo in v dvomih si je osvojil Prago, prodril v Varšavi in duhovno zmagal v Parizu. Na tisoče src je dvignil v naši padajoči samozavesti vojne dobe, priboril si je ugled na Dunaju in bil je stalni pospeševatelj naše glasbene produkcije. Res, bil je vladar — avtoriteta. Poznal je svojo pot in jo brez kompromisov dokončaval. Položil je temelje. Novi rod ima nalogo, graditi stavbo v bodočnost. Razsejal je svojo srčno kri in dobroto med ljudstvo, iz katerega je izšel, vedno je bil v zavešti, da je njegovo poslanstvo sveta, od usode mu podeljena naloga. Izvršil in vrši jo še sedaj kot pevski, kot družinski, kot oče Glasbene Matice in državnega konservatorija, ki je njegovo ime spojila s svojim namenom in pomenom.

Hubadovi plamteči idealistični realizem je pa vzbudil v vsakem njegovem prijatelju trajne sledove zvestobe in globoke hvaležnosti. Kdor je znal brati knjigo njegovega življenja in mu je sledil brez predsodkov in z zaupanjem, ta je užil najlepša leta pevskega življenja. Med temi prijatelji sem bil tudi jaz.

I v o Peruzzi.

Iz naših organizacij in društev

Pevskim zborom Hubadove župe JPS. Na prihodnjem župnem koncertu, ki bo ob priliki proslave 50letnice obstoja pevskega društva «Slavca» o binškošnih praznikih leta 1934., moramo po odloku župne uprave nastopiti tudi v skupnih zborih. V opozorilo vsem pevovodjem včlanjenih društev!

Župni artistični odbor je izbral za izvajanje v skupnem zboru:

1.) Za moške zборе: E. Adamičeve skladbo «Oče naš», ki je izšla v založbi Hubadove župe JPS in je bila tudi vsem društvom razposlana. Če katerokoli društvo nima not, naj se obrne zanje na upravo Hubadove župe.

2.) Za izvajanje v mešanem zboru je določena A. Foersterjeva skladba «Naše gore», ki jo bo župa razmnožila.

3.) Ženski zbori bodo peli St. Premrlovo «Smrečico», priobčeno v «Zborih» v letniku 1952., št. VI. Cena partituri 1 Din. Druga skladba za ženski zbor je p. Hugolin Sattnerjev «Dedek Krim», objavljena v «Zborih» v letniku 1951., št. IV. Partitura stane 10 Din, glasovi (partiture) obenem še za tri ženske zборе so na razpolago po 2 Din izvod.

Za skupne zборе bo treba pravočasno začeti študirati in ne moremo dovolj opozarjati, da si društva note takoj naroče in začno študiranjem, ker bo skupna vaja samo ena. Društva, ki imajo le moški zbor, naj vadijo Adamičev «Očenaš», društva, ki imajo mešani zbor: v mešanem zboru A. Foersterjevo «Naše gore», v ženskem zboru pa St. Premrlovo «Smrečico» in p. Hugolin Sattnerjevo «Dedek Krim».

Uprava Hubadove župe JPS.

Odbornik Hubadove župe Fran Slana, banovinski uradnik v p., je bil odlikovan z redom Sv. Save V. razreda.

Pevsko društvo «Vardar» iz Skoplja je priredilo v dneh od 1. do 14. novembra koncertno turnejo po Jugoslaviji. Koncertirali so 1. novembra v Skoplju, 4. v Nišu, 6. v Beogradu, 8. v Zagrebu, 10. v Ljubljani, 11. v Mariboru in 14. v Sarajevu. V Ljubljani so koncertirali v «Unionu» z velikanskim uspehom. Hubadova župa je poklonila dirigentu krasen lovorjev venec s trakom, na katerem je bil napis: Pevskemu društvu «Vardar» iz Skoplja — Hubadova župa JPS — Ljubljana 10. XI. 1953. — Sprejem je bil na glavnem kolidvoru. Udeležili so se ga odlični zastopniki, tako zastopnik mestnega načelstva dr. Janko Rupnik, predstavniki Hubadove župe: predsednik dr. Anton Švigelj, podpredsednik arch. Vili Krainer in župni pevovodja Zorko Prelovec. Po kratkem nagovoru dr. Rupnika in dr. Šviglja se je razvil spreved po Miklošičevi cesti, čez trimostovje, mimo magistrata, po Poljanski cesti do Vajeniškega doma, kjer so gostje prenočevali. Ves čas je spremljala spreved vojaška godba. V dveh dneh, ko so bivali v Ljubljani, so si ogledali znamenitosti Ljubljane in se v soboto zjutraj odpeljali v Maribor.

Delavsko pevsko društvo «Zarja» v Trbovljah pristopa z letom 1954. kot član k Hubadovi pevski župi JPS.

Pevsko društvo «Loški glas» v Lokah pri Zagorju priredi v kratkem koncert.

Združeni ljubljanski moški zbori so na praznik Vseh svetnikov pod vodstvom pevovodje Hubadove župe JPS Zorka Prelovca zapeli na pokopališču pri sv. Križu F. S. Vilharjevo «Nagrobno junakom» in Z. Prelovčev «Zadnje slovo», na vojaških grobovih pa O. Devovo «Vigred» in Z. Prelovčev «Oj, Doberdob». Udeležba pevcev je bila vendar enkrat povoljna.

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» pripravlja zgodovinski koncert skladb skladateljev Antona Hajdriha, Josipa Kocjančiča, Hrabroslava Volariča in Armina Lebanana, mož, ki so orali glasbeno ledino na Goriškem in Primorskem. Nadejamo se, da bo javnost z radostjo pozdravila ta načrt. Koncert bo predvidoma prvi ponedeljek po sv. Treh kraljih.

Pevsko društvo «Slavec» namerava ob priliki svoje 50letnice kot uvod v slavnosti prirediti dne 17. decembra t. l. velik koncert s sodelovanjem bratskih ljubljanskih društev in zborov.

Glasbena Matica bo v decembru izvajala slavni G. Verdijev «Requiem» pod vodstvom opernega direktorja Mirka Poliča.

IPAVČEVA ŽUPA JPS V MARIBORU

Občni zbor Ipavčeve župe v Mariboru je bil dne 25. aprila 1953. predpoldne v pevski sobi mariborske Glasbene Matice. Po odposlancih je bilo zastopanih 15 društev, nezastopana so bila le tri društva. Razen lepega števila pevcev in pevkvčlanjenih društev je bil navzočen Drago Leskovšek kot zastopnik bratske Hubadove župe, dalje dr. Josip Tomišek kot predsednik Glasbene Matice in zastopniki tiska.

Občni zbor je potekel v najlepšem redu. Iz tajnikovega poročila, ki je podalo izčrpno sliko o delovanju župe, pomenamo te-le važnejše momente:

Župa šteje 16 članov: Pevski zbor Glasbene Matice, Maribor; Celjsko pevsko društvo, Celje; Pevsko društvo «Jadran», Maribor; Pevski odsek narodnega železničarskega društva «Drava», Maribor; Pevsko društvo «Oljka», Celje; Pevski zbor Glasbene Matice, Ptuj; Pevsko društvo «Luna», Krčevina pri Mariboru; Pevsko društvo «Maribor», Maribor; Pevsko društvo «Zarja», Pobrežje pri Mariboru; Pevsko društvo «Lira», Radvanje pri Mariboru; Pevski zbor Sokola, Poljčane; Pevsko društvo Slovenjgradec; Pevsko društvo «Poštni rog», Maribor; Pevsko društvo «Savinjski zvon»; Pevsko društvo «Dravograjski zvon», Dravograd; Pevsko društvo «Lipa», Slovenska Bistrica.

Ogromna večina društev se bori z gmotnimi težkočami, ki jih ovirajo v rednem kulturnem delovanju, tako da morejo le redkokdaj prirediti kak koncert ali druge pevske nastope. Njihovo siromašnost občuti tudi župna uprava in z njo ves JPS. Zato se župni odbor od vsega začetka prizadeva, da doseže znižanje članarin in je za letošnji savezni kongres predlagal:

Letna članarina 150 Din naj odpade, pevska članarina pa naj znaša sorazmerno:

za pevska društva	do 20 članov mes.	10 Din, letno	120 Din
" " " od 20 do 50	" " 15	" " 180	" "
" " " " 50 " 100	" " 20	" " 240	" "
" " " " nad 100	" " 30	" " 360	" "

in sicer tako, da gre od te članarine 40 % centralni upravi, 60 % pa za župno upravo. Zato pa naj imajo delegati pevskih društev na kongresih sorazmerno glasovalno pravico, in sicer: po en glas, oziroma po dva, oziroma po tri, oziroma po štiri glasove. Utemeljitev: Praksa je pokazala, da društva ne zmagujejo določenih prispevkov. Večino pevcev tvorijo nepremožni sloji, ki si jedva morejo dovoliti mesečne prispevke za društvene prostore, razsvetljava, kurjavo, nabavo not, instrumentov, zborovodjo itd. Tudi dohodki društvenih prireditev so zelo pičli, tako da ni moči računati nanje.

Sedanja članarina je ovira za vstop v JPS. Naši župi so že tri društva javila svoj izstop iz organizacije zaradi previsokih članarin, a neko društvo, ki je nameravalo pristopiti, je po vpogledu v pravila izjavilo, da ne more pristopiti zaradi previsoke članarine. Pa tudi druga društva se pritožujejo, da ne zmagujejo takih žrtev. Res jih je v naši župi od 16 članov samo pet, ki so po večjem naporu plačali članarino za organizacijo, katera jim do zdaj ni nudila nič posebnega.

Znižanje članarine (in sicer še ugodnejše znižanje, kakor se je medtem doseglo na kongresu v Subotici) je neizogibno potrebno, ako želimo, da doseže JPS svoj namen, to je, da dvigne nivô pevske kulture tudi v zadnjem selu ali pa pri najpreprostejših ljudeh v mestu, ker sicer pridemo do tega, da postane naša organizacija škodljiva aristokratska institucija, kar bi pomenilo uničenje njene moralne moči. Z nizko članarino pa bi raslo število članov, tako da bi prišla centralna uprava, ki potrebuje največ denarja, na svoj račun. Kongres v Subotici si je osvojil to stališče le deloma in sprejel predlog o nekoliko znižani članarini. Zadeva pa je še potrebna revizije.

Tudi župna uprava potrebuje dohodkov; saj nima drugih kakor le del članarine. Zato je zanjo upravičen večji odstotek. Dohodki koncertov se vrnejo itak društvom, ki so zaradi njih imela razne stroške.

Ipavčeva župa je za veliko večino članov plačala iz svojih sredstev 50 % članarine, za ostalih 50 % pa je prosila centralno upravo, da naj jih odpiše (o čemer župa do sedaj še ni dobila nobenega odgovora).

Delovanje župe v minulem društvenem letu se je izrazilo v tem, da se je

1.) po lepem številu svojih članov udeležila velikih pevskih svečanosti ob priliki 60letnice Glasbene Matice v Ljubljani in da so nekateri člani tudi sodelovali na pevski tekmi dne 16. maja 1952. (Glasbena Matica Maribor in Ptuj, «Jadran», Celjsko pevsko društvo, «Luna» in «Drava»). Tekma je pokazala, da so nekateri zbori na zelo lepi razvojni in umetniški stopnji, vendar se je ocenjevanje, oziroma uvršča-

nje društev vršilo na deloma nepravilni osnovi.¹ Zadevni popravki do danes še niso bili izvedeni kljub obljubi centralne uprave, ki je priznala nerednost;

2.) da je zastopnik župe sodeloval lani v odboru «Mariborskega tedna» in je župa dirigirala pevce in pevke za pomnožitev zbora pri izvajanju Smetanove «Prodane neveste» na trgu Svobode dne 13. in 15. avgusta 1932.;

3.) da se je pod župnim okriljem vršil koncert opernega pevcu Marijana Šimenca prav tam dne 17. avgusta 1932.;

4.) da je na pobudo prof. H. Druzoviča župa priredila v okviru «Maribora v jeseni» proslavo 70letnice prvega slovenskega koncerta v Mariboru, in sicer dne 6. oktobra 1932.; sodelovali so mariborski pevski zbori Glasbene Matice, «Drave», «Jadrana» in «Maribora», sekstet bratov Živko in solisti (Vedralova, Faganelli, Živko). Koncert, ki je zelo dobro uspel, je izvajal pesmi, ki so bile na programih pred 70 leti, zlasti na programih «Čitalnice» v Mariboru. Uvodni nagovor je imel prof. Druzovič, ki se, kakor znano, zelo intenzivno bavi s študijem glasbenega življenja na Štajerskem v predvojni dobi;

5.) da so se združeni župni pevski zbori korporativno udeležili pogrebov pokojnega skladatelja Oskarja Deva in pokojnega škofa lavantinskega drja Andreja Karlina, katerima so zapeli žalostinke v slovo;

6.) da je župa skupno s Klubom koroških Slovencev priredila dne 14. januarja 1933. koncert združenih koroških pevskih zborov, ki jih je vodil koroški poslanec Poljanec na turneji po glavnih krajih dravske banovine. Ob tej priliki je župa poklonila koroškim bratom lovorjev venec, pevke Glasbene Matice pa so jim pripеле krasne nageljne;

7.) da so se nekatera mariborska pevka društva odzvala pozivu mestne občine za sodelovanje na koncertih pomožne akcije v dneh 7. in 8. februarja 1933. (Glasbena Matica, «Drava», «Maribor», «Jadran»).

Skupne nastope zborov je vodil župni zborovodja Albin Horvat, nekatere tudi drugi zborovodja Janko Gašparič.

Glede na te razne nastope se letos z občnim zborom ni spojil župni koncert, ki se je preložil na jesen 1933., v domnevi, da se bo dal uvrstiti v okvir «Maribora v jeseni» (kar pa se, kakor doznavamo v zadnjem času, ne bo zgodilo, ker se je misel na to prireditvev opustila). Medtem pa je večina moških zborov sodelovala pri proslavi ptujskih septembrskih dogodkov (dne 9. septembra zvečer s koncertnim programom na svečani akademiji v ptujskem gledališču in dne 10. septembra predpoldne pri svečanostih na trgu pred ptujskim magistratom), kar je društvom povzročilo nove stroške in se zato župni koncert letos ne bo vršil.

Župa pa ne more izvrševati svoje glavne naloge, to je skrbeti za glasbeno izobrazbo zborovodij, za napredek nekaterih pevskih zborov in za uvedbo ožjih stikov z obiski odbornikov, predvsem župnega zborovodje, ker ni sredstev, a tudi pridobivanje novih članov naleti na neštete ovire denarnega, političnega in socialnega značaja; in vendar bo treba, da se v tem pogledu kaj ukrene, ne samo v Ipavčevi, temveč tudi v Hubadovi župi, sploh v vsem JPS (v katerem je na žalost delovalo le pet žup!), ker sicer vse obstane in zapade mrtvilu, ki grozi že na raznih krajih. Ali bo nova uprava z drjem Vladimírjem Ravniharjem na čelu znala pridobiti naši pevski organizaciji tisti ugled in tisto pozicijo, ki ji gre po njeni važni vlogi v splošnem kulturnem in zlasti narodnem življenju? Nikoli ne smemo pozabiti, da je najprej petje obudilo naše zaspano ljudstvo, ga bodrilo in dvigalo ter mu dalo narodno samozavest, da je petje tudi dandanes najmanj tako važen činitelj kakor sokolstvo, ki uživa vse polno ugodnosti in podpor, ki pa v premnogi primerih ne more izhajati brez petja in godbe. Kdaj bodo odločilni krogi uvideli važnost petja in požrtvovalnost pevskih krogov ter ju primerno nagradili, ne pa gledali v petju le socialno manj vredno udejstvovanje naroda?

Mnogo neprijetnosti je imela Ipavčeva župa z doslednim molčanjem centralne uprave, ki ni odgovarjala na neštete dopise in vloge, tako da je odbor že nameraval odstopiti. Naposled, po dolgih mesecih, se je prejšnji glavni tajnik opravičil, naša potrpežljivost je to opravičilo sprejela, toda

¹ Zadevo bi bilo treba revidirati. Op. ur.

škoda, ki je v JPS zaradi njega nastala, je občutna in se bo dala le s težavo popraviti.

Občni zbor Ipavčeve župe je nanovo izvolil ves dosedanjí odbor (predsednik prof. Vasilij Mirk, podpredsednik Rudolf Bradač, tajnik Fran Mordej, namestnik Albin Živko, blagajnik Josip Lukša, namestnik Josip Rojc, zborovodja Albin Horvat, namestnik Janko Gašparič, arhivar Anton Jagodič, namestnik Marija Rozmanova; odborniki: Konrad Fink, Josip Hrastelj in Srečko Logar), ki je prejel razrešnico za delo v minuli sezoni. Po sklepu občnega zbora skuša sedanja župna uprava najti in izpeljati način medsebojnega podpiranja pevskih društev z notnim materialom (seveda le z dovoljenim), da jim olajša s tem združene denarne skrbi. Občni zbor si je osvojil tudi predlog CPD, da se prihodnji občni zbor vrši v Celju ob priliki 40letnice CPD, ko bi se lahko tudi dokončno postavil spomenik bratoma Ipavcema. Medtem pa je ta misel padla v vodo in se bo skušalo zaenkrat postaviti le spominsko ploščo v Št. Juriju.

V dobrem razpoloženju za nadaljnje delovanje se je občni zbor razšel z željo, da bi mogla biti posamezna in splošna poročila na prihodnjem občnem zboru ugodnejša.

Koncerti

Sredi oktobra so nas posetili praški policijski stražniki s svojim zborom, 40 pevcev dobrega, nekoliko trdega glasovnega materiala. Pod vodstvom svojega pevovodje Josipa Karaska so izvajali pesmi čeških skladateljev Smetane, Foersterja, Bendla, Novaka, Leva, Bednařa, Axmana in Malata, zapeli so pa tudi tri slovenske in eno hrvatsko pesem. Zbor je v splošnem po svojem strumnem nastopu ugajal, dosti natančno intoniral in v kompaktnosti dobro zvenel. Ljubljana je bratske pevce navdušeno sprejela.

Dne 16. oktobra t. l. je priredil operni orkester narodnega gledališča pod taktirko direktorja Mirka Poliča simfonični koncert, ki ni bil zanimiv le po sporedu, temveč tudi zaradi tega, ker je sodeloval kot pianist-solist ruski skladatelj Aleksander Čerepnjin. Predvsem so bile največje pozornosti deležne prvič izvajane skladbe naših skladateljev: Osterčeva klasična uvertura, Leskovčeva velika «Etuda» in Bravničarjeva «Slovenska plesna groteska». Bravničarjevo delo smo že slišali in je tudi to pot zelo učinkovalo. Osterc in Leskovic sta prijetno presenetila. Uspeh koncerta je bil velik.

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» je dne 8. novembra t. l. koncertiralo v župni cerkvi mesta Kranj. Izvajalo je pod vodstvom Zorka Prelovca Iv. pl. Zajčev oratorij «Oče naš» in istega skladatelja kantato «Uskrsnučje Isusovo» s spremljevanjem orgel, ki ga je nad vse hvale vredno oskrbel pevovodja «Sloge» in skladatelj Heribert Svetel. Sam je tudi igral na orgle Bachov preludij in fugo v c-molu ter nalašč za ta koncert komponirani svoj preludij. Koncert je zelo lepo uspel, cerkev je bila nabito polna, izvajalci pa zadovoljni.

Glasbena Matica je Gallusov koncert v dobrodelni namen ponovila v stolnici. Po ponovnem poslušanju teh klasičnih skladb šele moremo preceniti glasbeno delo našega rojaka Petelina.

Dne 21. oktobra 1933. smo imeli priliko poslušati rudarski koncert Trbovelčanov v korist podporne akcije gladne rudarske mladine. Akcijski odbor je pod predsedstvom Dominika Čebina vso prireditvev spretno aranžiral. V uvodni besedi je pisatelj Ludovik Mrzel-Frigid v pesniških besedah opisal Trbovlje in njih bedo, učenec Škrinar pa je recital Mile Klopčičevo pesem «Moj oče». Moški zbor «Zvona» iz Trbovelj, priznanega našega pevskega udruženja, je zapel tri pesmi, nato pa še društveni mešani zbor dve pesmi. Oba sta žela izredno mnogo priznanja. Pevovodja Oskar Moll je s svojim zborom lahko posebno zadovoljen. Na koncertu je tudi sodeloval trboveljski rojak, profesor beogradske glasbene šole, klavirski virtuoz Ciril Ličar. Izvajal je V. Novaka, Faureja, Chopina in Smetano z izvrstno interpretacijo. Zadnji del sporeda je pripadal priljubljenemu «Trboveljskemu slavčku», ki je deloma dokaj težke pesmi Grgoševića, Osterca, Tajčevića, Pa-

horja, Preglja, Prelovca, Mokranjca in Adamiča prednašal s čudovito bravuro. Razprodana dvorana je malčkom navdušeno aplaudirala.

Proslavo 15letnice češkoslovaške republike smo v Ljubljani slovesno praznovali z zelo dobro obiskanim koncertom, pri katerem so sodelovali operna pevka **Vilma Thierry-Kavčnikova** in tenor **Ivan Francel** kot solista, dr. **Daniilo Švara** kot spremljevalec pri klavirju in pomnoženi operni orkester pod vodstvom opernega dirigenta **Mirka Poliča**. Prireditelj je tudi v umetniškem oziru sijajno uspela.

Dne 5. novembra 1955. sta na samostojnem koncertu v dvorani Filharmonične družbe pokazala vse svoje velike sposobnosti violinist konservatorijski profesor **Karel Rupel** in njegova klavirska spremljevalka prof. **Zora Zarnikova**. Odlično sta vigrana in sta nudila poslušalcem z izvajanjem del Slavenskega, Logarja, Lhotke, Cezarja Franca in Edvarda Lale velik umetniški užitek. Hvaležni smo prof. **Ruplu**, da nas seznanja s svojo virtuozno tehniko, zlasti z domačo violinsko literaturo.

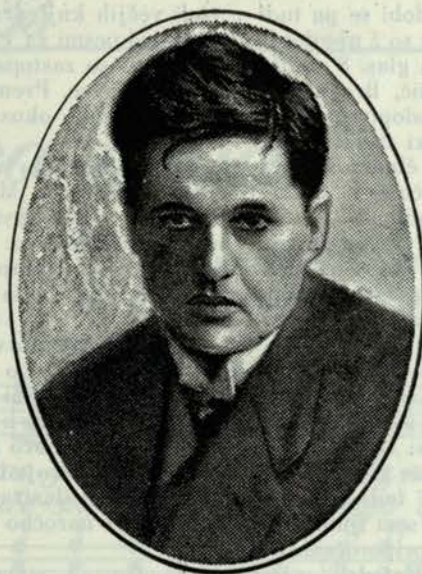
S koncertom dne 6. novembra nam je zopet prinesel sardove in uspehe svojega ambicioznega dela **Učiteljski pevski zbor** pod vodstvom prof. **Srečka Kumarja**. Spored koncerta je bil dokaj obširen. Zastopani so bili skladatelji Gallus-Petelin, Osterc, Logar, Adamič, Matetič-Ronjgov, Lajovic, Šivic, Slavenski in Tajčević. Pri koncertu je sodeloval tudi mojster **Julij Betetto**, pri nekaterih točkah pa je pel zbor ljubljanske učiteljske šole. Koncertanti so si naredili zelo težko nalogo, ki jo pa pri vsem navdušenju in svoji posebni delavnosti niso mogli rešiti tako, kakor so jo rešiti hoteli. Pri nekaterih skladbah se je občutno pogrešala temeljitejša priprava. Vsekakor pa veljaj za dosežen uspeh Učiteljskemu pevskemu zboru iskrena hvala in topla priznanje.

Ljubljano je obiskalo **pevsko društvo «Vardar»** iz Skoplja, ki ima za seboj lepo zgodovino. Podobno kakor naša društva je gojilo prej narodno zavest in šele v zadnjem času, po zaslugi prof. **Brnobića**, ki je prevzel pri «Vardarju» mesto pevovodje, krenilo na pot resnega umetniškega petja. Gostje so nam zapeli cerkvene in posvetne zборе skladateljev Brnobića, Bortnjanskega, Čajkovskega, Makarova, Mokranjca, Lajovica, Lhotke, Milojevića, Gotovca in Biničkega. Ne popolnoma razprodana dvorana je petje bratskega zbora oduševljeno pozdravljala, starosta Hubadove župe **JPS dr. Anton Švigelj** je pa na koncertu društvo nagovoril in mu izročil dar naših pevskih društev. Skopski pevci so se v družbi naših počutili kar najbolje ter odnesli iz Ljubljane najlepše spomine.

Dne 20. novembra t. l. se nam je s samostojnim koncertom predstavil priznani **Slovenski vokalni kvintet**, ki ga sestavljajo **Štibernik, Jug, brata Petrovčič in Šulc**. Na sporedu so bile skladbe **R. Savina, A. Lajovica, L. Zepiča, N. Štritofa, J. Pavčiča, St. Mokranjca, E. Adamiča** in **Gallusa-Petelina**, deloma v kvintetu, deloma za samospeve s klavirjem. Kvintet poje posrečeno ubrano, glasovno, tehnično in intonačno skoro brezhibno. Pozna se mu temeljit študij učitelja **Zepiča**. Izmed obeh solistov je občinstvu posebno ugajal **Tone Petrovčič**. Klavirsko spremljevanje je hvale vredno oskrbel **Galattia**. Ob koncu koncerta je moral na burno zahtevanje poslušalcev kvintet dodati še več pesmi. Obisk prav zadovoljiv.

Narodno železničarsko glasbeno društvo «Sloga» bo tudi v letošnji koncertni sezoni prirejalo komorne večere. Prvi je bil dne 27. novembra t. l. v dvorani kina «Ljubljanski dvor». Nastopil je Ljubljanski komorni trio: **Trost Ivan (gosli), Müller Gustav (čelo), Svetel Heri (klavir)**. Izvajal je **Chopinov trio, op. 8, v g-molu in Goldmarkov trio, op. 33, v e-molu**. — Komorni večeri «Sloge» so ljubiteljem glasbe dobro došli.

Pestro razgibana letošnja koncertna sezona ni doživela še takega večera kakor je bil simfonični koncert mojstra **Vaclava Talicha**, ki se je prav za prav vršil v spomin 25letnice, odkar je **Talich** zavihtel svojo taktirko pred bivšo «Slovensko Filharmonijo». Jubilat si je izbral za koncert **Dvořákovo** uverturo «Karneval», Sukovo meditacijo na staročeški koral sv. **Vaclava, L. M. Škerjančev «Simfonični stavek»** in Čajkovskega nesmrtno «Patetično simfonijo». Pod njegovo čarobno taktirko so igrali operni orkester, orkester Orke-

stralnega društva Glasbene Matice in Konservatorijski orkester. S tem ansamblom je mojster **Talich** po nekaj izkušenjah delal prave čudeže. Njegova sugestivna moč je na sodelujoče vplivala tako, da podobnega umetniškega užitka v naši koncertni kroniki sploh ne pomnimo. Ta večer bo gotovo ostal vsem udeležencem v najlepšem spominu in izražamo le pobožno željo, da bi Glasbena Matica še kedaj povabila mojstra **Talicha** med nas.

Novosti

Breda Ščekova: «Vidim voznika.» 26 ljudskih pesmi za mešani, moški in ženski zbor. Trieste 1954. Tiskano kot zasebni rokopis. Marljiva skladateljica je zopet priredila 26 bolj ali manj znanih ljudskih pesmi za ženski, moški in mešani zbor. Pesmi so skrbno prirejane, vendar se njihova harmonizacija odtujaže ljudskemu petju. Cena lično litografirani zbirki, ki ji je naslovno stran narisal akademični slikar **Tone Kralj**, je Din 28.—. Dobiva se v vseh knjigarnah.

Franjo Lučić: Narodne turopoljske pjesme za zbor. Zagrebačka naklada Kugli (Zagreb, Ilica 50).

Franjo Lučić: Narodne pjesme za muški zbor. Edicija Kugli (Zagreb, Ilica 50). Izdaj v oceno nismo prejeli, zelo jih pa hvalita «Muzičar» in «Sveta Cecilija».

Peta štev. «Sklada», lista za gojitev glasbe in ljudske igre, je prinesla zборе **Stepanova, Taclika** in **Totha**. V književni prilogi izčrpno poroča o dinamiki «Sklada», dalje pa o pogovorih s Centralno zadrugo in z **UJMO**, ki niso dognali uspeha.

«**Krog**», zbornik pesmi in razprav. Uredil **Rajko Ložar**, založili sotrudniki. Poleg razprav in leposlovnih prispevkov je «Krog» priobčil **Vilko Ukmarjevo** razpravo «Pota sodobne glasbe», ki bi morala zanimati vsakega glasbenika. Izdaja ima v prilogi tudi **Ukmarjevo** zelo težavno skladbo «Ta strašni čas» za četverglasni mešani zbor na besedilo **Srečka Kosovela**. «Krog» prinaša tudi lepe umetniške slike in stane Din 50.—. Priporočamo ga!

Muhvić Ivo: Druga zbirka cerkvenih pjesama za godbo na pihala. Cena Din 110.—.

Muhvić Ivo: Zbirka slavenskih koračnica. Cena Din 180.—. Vnaprejšnja naročila naj se naslove na **Ivana Stumbergerja, Sveti Duh 32/II, desno, Zagreb**.

Gobec Radovan, učitelj v Grižah pri Celju, je spisal in uglasbil dve opereti, in sicer «**Hmeljsko princeso**» in «**Beg iz harema**»; za mladino pa je uglasbil tri spevoigre: «**V bratskem objemu**», «**Pomladne cvetke**» in «**Kresniček**». Dela je izdal v samozaložbi.

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» ima na razpolago precej partitur dveh starejših, priljubljenih skladb, in sicer **A. Hajdrihove «Luna sije»** za mešani zbor in **V. Volaričeve «Ne zveni mi»**, tudi za mešani zbor. Cena partituri obeh pesmi je le Din 1.—. Naročite!

15 samospevov za glas s klavirjem. Izdalo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon». Cena zbirki je Din 30.—. Naroča se pri

založniku, dobi se pa tudi v vseh večjih knjigarnah. Solisti in solistinje so ž nje dobili lepo izbiro pesmi za visoki, srednji in nizki glas. S svojimi samospeli so zastopani skladatelji: Adamič, Bravničar, Pavčič, Prelovec, Premrl, Svetel, Tome in Vodopivec. Oprema izdaje je zelo okusna in dela čast Delniški tiskarni.

Zanimive članke o glasbi in njenem razvoju v Bolgariji priobčuje v «Sveti Ceciliji» prof. Kosta Manojlovič, Beograd.

«**Zvuk**», revija za muziku (Beograd, uredništvo: Poankarejeva 51, uprava: Strahinića bana 72), se spominja 50letnice rojstva znamenitega poljskega skladatelja Karla Szymanowskega. Dr. Ljudevit Kiš piše «O novim pravcima muzike», Josip Kulundžić pa razpravlja o opernih libretih. Pozornosti vredna so poročila o glasbenih dogodkih doma in v tujini ter o novi glasbeni literaturi. O muziki v stari Beotiji poroča Branko Dragutinović. Na splošno si «Zvuk» pogumno utira svojo dobro zamišljeno pot v vse naše glasbene kroge, ne le zaradi svoje bogate vsebine, temveč tudi zaradi svojih posrečenih ilustracij, slik in karikatur. Vsem ljubiteljem glasbe list v naročbo prav toplo in iskreno priporočamo!

«**Cirilov Metodski vjesnik**», smotra za staroslovensku crkveno glazbu sa glazbenom prilogom, je službeno glasilo Crkvenog pjevačkog udruženja Cirilo-Methodovega kora v Zagrebu. Vztrajno izhaja in hoče zanimati za starocerkveno glasbo. V glasbeni prilogi je priobčil skladbe Grečaninova in Čajkowskega. Žal, na slabem papirju in slabo litografirane. To bi bilo treba popraviti. List zasleduje točno vse glasbene dogodke v državi in zato ga lahko priporočamo v naročbo.

D. Sancin: Glasbeni besednjak. Profesor igre na gosli na celjski Glasbeni Matici D. Sancin ga je napisal. Knjižica obsega 52 strani in je bila zelo potrebna učiteljem in učencem naših glasbenih šol. Avtor je poslovenil vse izraze, ki smo jih vajeni iz italijanščine. Besednjak bo dobrodošel. Naroča se pri avtorju v Celju. Naslov: D. Sancin, Glasbena Matica, Celje. Cena Din 12.—.

Pevska zveza v Ljubljani je za svoje cerkvene nastope založila brošurico izbranih pesmi, ki nosijo naslov «Odrešeniku sveta». Zbirko je uredil in tudi s kemično tinto spisal agilni pevovodja prof. Marko Bažuk. Na 57 straneh so natisnjene skladbe Travna, Hribarja, Železnika, Galusa, Levičnika, Tomca in Premrla, ki smo jih vse slišali na koncertih. Zbirka se dobiva v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani.

Našim solistom priporočamo v nakup dve zbirki naših ljudskih pesmi, prirejenih po Z. Prelovcu za srednji, oziroma nizki glas s klavirjem: Album slovenskih narodnih pesmi (osem) in šest narodnih pesmi. Cena prvi zbirki je Din 50.—, drugi pa Din 25.—. Naročite lahko na naslov pevskega društva «Ljubljanski Zvon» v Ljubljani.

Lovro Hafner, organist v Preski, je za moški zbor preprosto in pevno uglasbil znano nagrobnico «Blagor mu, ki se spočije». Dobiva se v Jugoslovanski knjigarni, Ljubljana.

Razno

Ali ste prečitali v društvih članek «Pet minut pred zborom», ki smo ga objavili v književni prilogi zadnjega zvezka «Zborov»?

Oktet pevskega društva «Ljubljanski Zvon» je z lepim uspehom koncertiral v nedeljo dne 19. novembra t.l. popoldne v Logatecu.

Na novinarskem koncertu dne 1. decembra t.l. so sodelovali: violinist Prevorsek, solist Franci, godba 40. triglavskega pešpolka, pevsko društvo «Slavec» in akademski pevski zbor.

Pevska zveza je aranžirala dne 26. novembra t.l. velik cerkven koncert v frančiškanski cerkvi. Sodelovalo je 200 pevcev pod vodstvom zveznega pevovodje prof. Marka Bažuka, pri orglah je bil prof. Matija Tomc.

Engelbert Gangl 60letnik. Kot učitelj, kot priznan pesnik in pisatelj, organizatorični delavec, kot poslanec in politik, kot urednik stanovskih in mladinskih listov, kot gospodarski organizator, navdušen sokolski delavec in propagator sokolske ideje je na vsakem teh področjih postavil celega moža.

Čast njegovemu požrtvovalnemu narodnemu delu in brezprimernemu idealizmu! Na idrijski realki je Gangl poučeval tudi petje. Pevci in pevke mu k 60letnici iz vsega srca iskreno čestitajo!

Ravnatelj celjske Glasbene Matice Karel Sancin je praznoval 20letnico svojega umetniškega dela s simfoničnim koncertom, na katerem je izvajal svojo suito v štirih stavih (Celjska suita). Zaslužni jubilar je bil po prevratu profesor vijoline na ljubljanski Glasbeni Matici, član opernega orkestra in Zikovega kvarteta. Ko je iz tega izstopil, je dal na razpolago vse svoje pedagoške zmožnosti Glasbeni Matici v Celju. Skupno s soprogo sta začela pred desetimi leti polagati temeljne kamene glasbeni vzgoji celjske mladine. Njuno delo je bilo vedno plodonosno in «Zbori» ravnatelju Sancinu k obema jubilejema toplo čestitajo!

Sredi novembra je smrt nenadno zavihtela svojo koso nad prof. Ljudevitom Mlakarjem, vzornim vzgojiteljem mladine, navdušenim pevcem in blagim prijateljem. Časten mu spomin!

Baritonist zagrebske opere, Slovenec Rudolf Bukšek, je v Zagrebu nenadno umrl. Se prejšnji večer je pel baritonsko partijo v Smetanovi operi «Libuša». Nastopal je v ljubljanski operi, v Osijeku in v Zagrebu, kjer ga je mnogo prerano dohitela smrt. Iz diletanta igralca se je povzpел na svoji umetniški poti čedalje višje in je pel zadnje čase velike partije tudi z velikim uspehom. Blagemu umetniku blag spomin!

Češkoslovaški narod praznuje s ponosom 50letnico svojega največjega hrama modric «Narodnihi divadla» v Pragi.

Smetanovo popularno opero «Prodano nevesto» so posneli na gramofonske plošče «His Masters Voice» po zaslugi Otokarja Ostrčila. Plošče so se baje izvrstno obnesle.

Znameniti češki glasbeni biograf in kritik ter zaslužni Dvořakov življenjepisec Otokar Šourek je dosegel 50. leto starosti.

Rihard Zika, bivši primarij Zikovega komornega kvarteta, pozneje Praškega kvarteta, sedaj član Ondříčkovega kvarteta, je zložil šest capriccio za gosli-solo.

Tretji češki pevski festival nosi naslov «Smetanov in Dvořakov festival».

Češki glasbeni historik dr. Rhard Vesely je umrl. Napisal je zgodovino Češke filharmonije, monumentalno njegovo delo je zgodovina glasbe, napisal je življenjepis Vítěslava Novaka, bil je častilec Mozartov, Dvořakov in Novakov.

Iz uredništva in upravnništva

Zadnji zvezek letošnjih «Zborov» je v glasbenem delu lista posvečen spominu blagopokojnega našega skladatelja, pevovodje, nabiralca in harmonizatorja narodnih pesmi Oskarja Deva. Pesmi je našel v Devovi zapuščini njegov tovariš, skladatelj prof. Vasilij Mirk. Prepričani smo, da smo z objavo teh pesmi ustregli vsem našim zborom in solistom. Mimo tega nam v književni prilogi prof. Mirk še ljubeznivo poroča o Devovi glasbeni zapuščini. Iskrena mu hvala zato! Sploh smo v tem zvezku posvetili posebno pažnjo mariborskemu glasbenemu življenju, zlasti delu posestrime Hubadove župe JPS in Ipavčeve župe, ki jo vzorno vodi prof. Mirk. — Zaključujemo letošnji letnik «Zborov», s prvim zvezkom prihodnjega leta stopajo «Zbori» v deseto, jubilejno leto izhajanja. Ob tej priliki samo prosimo, da pridobite listu čim več novih naročnikov! Naši pevci in pevke bi svojo pevsko zavednost najlepše dokazali s tem, da bi bili vsi naročniki na «Zbore». Uprava jim plačilo naročnine, ki znaša na leto Din 50.—, itak dovoljuje v več obrokih. Zastoj seveda lista pošiljati ne more nikomur. Apeliramo na vse predsednike in pevovodje naših društev, naj ob novem letu med svojim članstvom agitirajo za čim številnejšo naročbo na svoj pevski list, za katerega se resno bojimo, da bi zaradi pomanjkanja naročnikov moral prenehati izhajati. Trdno pa upamo, da bomo vztrajali, če smo že deset let, tudi naprej.

Podpirajte pa tudi «Cerkveni glasbenik» in «Pevca»!

Vesel božič in srečno novo leto!

Urednikov zaključek dne 30. novembra 1933.

Srečno, ljubca moja!

Goriška narodna

Harm. † Oskar Dev
(Maribor)

Moški
zbor

Zmerno

1. Srečno, srečno, ljubca mo-ja, saj ti mo-ja večne boš, saj ti mo-ja večne
2. Ko bne hi-la obljū-bi-la s svojo de-sno mi ro-ko, s svojo de-sno mi ro-

boš. Slušim, da s se o-mo-ži-la, mene za-pu-stila boš, mene za-pu-stila boš!
ko, hmi ne bla sr-oa ra-ni-la, ki ve-se-lo večne bo, ki ve-se-lo večne bo.

Ko ptičica na tuje gre..

Goriška narodna

Harm. † Oskar Dev
(Maribor)

Moški
zbor

Quasi allegretto

1. Ko pti-čica na tu-je gre, v kljunchune-se pi-semce. Le
2. Ko pi-semce pre-je-la je v svo-jebe-le je raké, ko

ne-si, ne-si pi-semce do mo-je lu-bi-ce. Lie ce.
pi-semce pre-bra-la je, to-či-la je sol-ze. Ko ze.

Soči.

Od neznanke po narodnih motivih.

† Oskar Dev
(Maribor)Moški
zbor

Počasno *hitreje*

1. Soča be-la, kaj so be-le tvoje vo-de od sol-zá, naših mater in se-
2. Soča modra, Soča vo-da, kaj si modra od ne-há, al' od na-še-ga mo-
3. Soča, So-ča, kdaj boš rdeča? Ko po-te-če naša kri, boš i-me-la barve

a tempo *rit.* *f* *a tempo*

strá, naših mater in sestra, ki ne bo - do več ve-se - - le? le?
rjá, al' od na-še-ga morja? kakšna tvo - ja bo u-so - - da? da?
tri, boš i-me-la barve tri in naš dom ne bo več je - - ca. ca.

Opomba: Zadnja kitica se poje bolj živahno.

Moj očka 'ma konjička dva.

Narodna z notranjskega Krasa

Harm. † Oskar Dev
(Maribor)Moški
zbor

Korakoma *p* *mf* *f* *ff* *p*

1. Moj o-čka 'ma ko-nji-čka dva, o-ba sta le-pa ši-melna. O-
2. Ko-njič pred stalco re-zge-ta, po štengcah ljub'ca priskaklja. Po
3. Ko-nji-čka de-ne v šta-li-co, me-ne pavsvitlo kamri-co. Me-
4. Ko-nji-čku dá pse-ni-čice, me-ni pa rde-če li-či-ce. Me-

veselo

ba sta le-pa ši-mel-na, o-ba sta le-pa ši-mel-na.
štengcah ljub'ca pri-ska-klja, po štengcah ljub'ca pri-ska-klja.
ne pa v svi-tlo ka-mri-co, me-ne pa v svi-tlo ka-mri-co.
ni pa rde-če li-či-ce, me-ni pa rde-če li-či-ce.

Dobiu sem pismice...

Kobarid

Harm. † Oskar Dev
(Maribor)Moški
zbor

Počasi

1. Do-biu sem pi-sem-ce, za-lo-sne šri-fti-ce na mo-je
2. No-tri ta ko slo-ji: ljub-ca bol-na le-ži, ljubček, za-
3. Dre-vi pa pojdem knji, k lju-bi-ci lju-blje-ni, da bom to-

bol-no, oh, bol-no sr-ce, na mo-je bol-no, oh, bol-no sr-ce.
kaj, oh, za-kaj te več ni, ljubček, za-kaj, oh, za-kaj te več ni.
la-žil oj sr-či-ce v nji, da bom to-la-žil oj sr-če-ce v nji.

Opomba: Zadnja kitica se poje živahnješe.

Slovo.

Istrska narodna

Harm. † Oskar Dev
(Maribor)Moški
zbor

Zmerno

1. Oj, lju-bi-ca mo-ja, po-daj mi ro-kó, mor'bit da bo
2. Oj, z Bo-gom, oj, z Bo-gom o-sta-ni-te vi, pre-lju-bi pri-

bi-lo to za-dnje slo-vó. Ta za-lostni stan, vo-ja-ški
ja-tji in žla-hniki vsi, zdaj vas za-pustim, Bo-gu vas zro-

stan, oh, za-lostno, za-lostno zdaj je po-dan! zdaj je po-dan!
čin, oh, za-lostno, za-lostno vas za-pu-stin! vas za-pu-stin!

Je vpihnila luč...

Narodna s Krasa

Harm. † Oskar Dev
(Maribor)

Lahno

Moški
zbor

1. Je vpi - hnila luč, je vpi-hni-la luč, je
2. Je fan-tič pri-sou, je but-nil ob stol, pa
3. Je mam'-ca vpra-sa-la, ke-do da je bil, s'je

da-la fan-tič-ou od kamri-ce ključ } ponoč! Tra-la la la la la
stol za-grmi, da se mamica zbu-di }
de-kle zla-ga-la: Naš maček je bil }
Tra la la la tra la la la la la
p. pp p.

la la la la la la tra la la
la la la la tra la la je da-la fan-tič-ou od kamri-ce ključ.
pa stol za-grmi, da se mamica zbu-di:
Naš maček je bil kje mi-šte lo-vil.
rit. p.
la la

Meglica.

Narodna.

Privedil † Oskar Dev
(Maribor)

Lahno

Soprani
Alti
Tenori
Baritoni
Basi

p Sem mi - slil snoč v vas i - ti, je bla me - gli - ca

poco rit. *p* *počasnejše*

v je - ze - ri. Me - gla, me - gla v je - ze - ri, me - gla, me -

Široko (do $\frac{3}{8}$ skozi enakomerno pod glas) *pp*

gla v je - ze - ri. Pro - si - la lju - bca je Bo -

pp Pro - si - la

rit. *Jako široko*

ga, da b' šla me - gli - oa z je - ze - ra. Me - gla, me -

p Bo - ga. *p* Megla,

gla — iz je — ze — ra, — me — gla, me — gla — iz je — ze —

gla — iz je — ze — ra, — me — gla, — me — gla — iz je — ze —

me — gla iz je — ze — ra, — me — gla, — me — gla — iz je — ze —

Živo
mf

ra. — Je lju — b'ca b'la u — sli — ša — na, je šla me —

ra. — *mf* Je lju — b'ca b'la u — sli — ša — na, je šla me —

ra. — *mf* Je lju — b'ca b'la u — sli — ša — na, je šla me —

poco rit. *počasnejše*

gli — caz je — ze — ra. *mf* Me — gla, me — gla iz je — ze —

gli — caz je — ze — ra. *mf* Me — gla, me — gla iz je — ze —

gli — caz je — ze — ra. *mf* Me — gla, me — gla iz je — ze —

mf *f* *molto rit.*

ra, me — gla, me — gla iz je — ze — ra.

ra, me — gla, me — gla iz je — ze — ra.

ra, me — gla, me — gla iz je — ze — ra.

Dober večer, ljubo dakle.

Koroška narodna iz Zilske doline.

Priredil † Oskar Dev
(Maribor)

Mirno *p*

Petje

„Dober ve - čer, ljubo da - kle, al' si
Tb te pro - sim, ljubo da - kle, da ne

Klavir *p* *accel.* *rit.* *p* *allegro*

poco rit. *I.*

se naspava že? „Jaz še ur - ce nisem spa - va, sem koj ži - njava na te.“ „Jaz še
ži - njaš več na me nojna na - jino lubje - zen, ki že pro - ti kraju gre.“ „nojna

poco rit.

II. *p* *a tempo* *f* *dimin.*

te.“ „
gre.“

Kak lu - šno je b'lo, ko so ro - žice b'le, sopa rož - ce mi - nu - le.

pp *a tempo* *f*

rit. *I.* *II.* *Fine*

mi - nu - lo je vse! Sopa vse!

p *pp*

D.S. al Fine

Gor' čez izaro.

Koroška narodna iz Roža.

Priredil † Oskar Dev
(Maribor)Petje
Jako počasi

Klavir

Gor' čez i - zaro, gor' čez gmajnico, čir je
K' sem še majhen bil, sem bil dro vaseu, sem več

dra - gi dom z mo - jo zi - balko, čir so me zi - bali ma - mi - ca moja in pre -
bar - tov kte - ro pe - sen peu. Zdej se mi - nu - lo je, nič več peu ne bom, zdej ni

piv - lali: haji, ha - jo! Čir so me zi - bali ma - mi - ca moja in pre -
več moj lu - bi, dra - gi dom. Zdej se mi - nu - lo je, nič več peu ne bom, zdej ni

riten.

piv - lali: haji, ha - jo!
več moj lu - bi, dra - gi dom.

riten.

Poštovanim pretplatnicima revije „Zbori“!

Završili smo IX. godište naše revije te stupamo u **X. godinu**. Najljepše Vas molimo, da izvolite pretplatu za 1934. godinu odmah uplatiti po čekovnoj uplatnici, koja je bila priložena poslednjoj svesci. Pretplatu u **Din 50**— možete, da šaljete i u obrocima, samo da ispunite obavezu prema listu. Ako pretplatu odmah ne možete da šaljete, izvolite nam

j a v i t i d o p i s n i c o m,

da ćete ostati i nadalje pretplatnik,
da možemo mi blagovremeno odrediti
nakladu za litografiranje i štampanje
revije za iduću godinu.

Ostajete i u buduće verni našoj reviji!

S r e t n u n o v u g o d i n u

žele Vam

*uredništvo i uprava revije „Zbori“
te pevačko društvo „Ljubljanski Zvon“
u Ljubljani.*

Vratite nam ispunjeni drugi deo dopisnice odmah!

Naročilnica — Narudžbina

Podpisani naročam Vašo revijo nove zborovske glasbe „Zbori“
Potpisani se pretplatim na Vašu smotru nove horovske glazbe „Zbori“

za leto 1934.

za godinu 1934.

Ime in priimek naročnika:

Ime i prezime pretplatnika:

Poklic:

Zanimanje:

Kraj in zadnja pošta:

Mesto i poslednja pošta:

Pišite čitljivo! — Pišite čitko!

Spoštovanim naročnikom „Zborov“!

Zaključili smo IX. letnik „Zborov“ in stopamo v **deseteg** Lepo Vas prosimo, da po položnici, priloženi zadnjemu zvezku naročnino za leto 1934. v znesku **Din 50**— takoj obnovite, ki jo pa lahko nakažete v več obrokih, samo da izpolnite svojo plačilno obveznost nasproti listu, ki Vam ga pošiljam. Ako pa naročnine ne morete poravnati takoj, nam vsaj

po dopisnici sporočite,

da ostanete še nadalje naročnik na „Zbore“, da nam tako omogočite pravočasno določiti naklado za litografiranje in tiskanje lista za prihodnje leto.

Ostanite „Zborom“ zvesti tudi v bodoče!

S r e č n o n o v o l e t o

Vam žele

*uredništvo in uprava „Zborov“
ter pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“
v Ljubljani.*

Izpolnite in vrnite nam takoj drugi del dopisnice!

TISKOVINA.

Znan.
za
25 p

Upravi „Zborov“
(pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“)

v

Ljubljana
Mestni d

GROM D.Z.O.Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN SPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA

KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov za brzojavke: GROM
Telefon int. 2454

Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

V I N A R N A

KAJFEŽ

* DRUŽBA Z.O.Z. *

LJUBLJANA

GAJEVA ULICA 3 (NEBOTIČNIK)

Toči vedno strogo izbrana vina.
Vsak dan popoldne ob 5. uri sveže pri-
pravljena perutnina.

P r i p o r o č l j i v o .

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA
V LJUBLJANI

VAS ZAVARUJE PROTI ŠKODAM, KI JIH PRIZADENE OGENJ,
TELESNA POŠKODBA, SMRT, VLomsKA TATVINA, TOČA ITD.

GLAVNO RAVNATELJSTVO V LJUBLJANI, GOSPOSKA ULICA ŠT. 12.
TELEFON ŠT. 2176 in 2276.

KREDITNI ZAVOD

Brzejavni naslov:
KREDIT LJUBLJANA
Telefon št. 2040,
2457, 2548, 2706 in 2806

ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO
LJUBLJANA Prešernova ulica št. 50

(v lastnem posloplju)

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz
in valut, borzna naročila, predjemi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso
menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits itd. itd.

LITOGRAFIJA

ČEMAŽAR JOSIP

OFFSETTISK

LJUBLJANA, IGRISKA ULICA 6

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“ SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI ČEMAŽAR JOSIP

AKO ŽELITE BITI Z NOTAMI VEDNO TOČNO POSTREŽENI, OBRNITE SE NA

KNJIGARNO GLASBENE MATICE

LJUBLJANA
KONGRESNI TRG 9
POŠTNI PREDAL 195

KI IMA VSE SLOVENSKE
IN TUJE MUZIKALIJE
VEDNO V ZALOGI

Najboljši ŠIVALNI STROJ in KOLO

je samo „ADLER“-„GRITZNER“,
švicarski pletilni stroj „DUBIED“.

Pisalni stroji v treh velikostih!
Društva poseben popust!
Posamezni deli za vse stroje in kolesa
edino le pri

JOSIP PETELINC
L J U B L J A N A
blizu Prešernovega spomenika, ob vodi

Telefon
29-13

Lepe opreme, ugodno odplačevanje!

Telefon
29-13

Tvornica tamburic

P. BOGDANOV & Co.

LJUBLJANA

Cojzova cesta st. 9

priporoča svojo bogato zalogo tamburic in sorodnih glasbil in izvršuje vse v to stroko spadajoča dela in popravila skrbno in hitro.

**Cene konkurenčne!
Zahtevajte cenike!**

Šolske in

koncertne violine

gitare, mandoline, citre in vsa druga glasbila, strune, glasbene potrebščine in muzikalije dobite v najboljši kvaliteti po konkurenčnih cenah pri tvrdki

MINKA MODIC
L J U B L J A N A

Kopitarjeva ulica št. 4

CVETLIČARNA «SPLIT»

sprejema vsa naročila vsakovrstnih šopkov, žalnih in jubilejskih vencev ter vsa v to stroko spadajoča dela.

Društva imajo popust.

Za cenjeni obisk se priporoča

IVANKA BENEDIK

L J U B L J A N A

FRANČIŠKANSKA ULICA 8

Nasproti kopališča „Slon“.

Kadar se mudite v Ljubljani,
ne pozabite obiskati

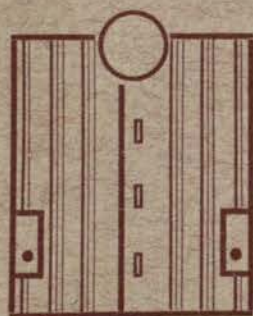
Buffet - restavracijo

SLAMIČ

LJUBLJANA

Gospodsvetska cesta 6.

Zavsajedila se uporabljajo meso in izdelki iz lastne velemesarije in tovarne mesnih izdelkov in konzerv.

Perilo po meri!
Velika zaloga čipki!

SRAJCE

modne in športne, kravate, namramnice, žepne robce, palice,

damsko perilo

modne bluze, torbice, flor, nogavice in rokavice v krasni izbiri in po najsolidnejših cenah pri tvrdki ŠTERK nasl.

MILOŠ KARNIČNIK

LJUBLJANA, Stari trg št. 8.

Izdaja in zalaga pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani, tiska Delniška tiskarna, litografira Čemažar Josip. Letna naročnina za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrug dolar. Pomnoževanje partitur, litografiranje posameznih glasov je po zakonu prepovedano; izvajanje v „Zborih“ objavljenih skladb je dovoljeno le društvom, ki so naročila notni material dotične pesmi za ves zbor.